BAĞIŞLAMA BİR SEÇENEKTİR

Bağışlayın ki bağışlanasınız...

Rev. Dr. Steve Hokana

BAĞIŞLAMA BİR SEÇENEKTİR

Rev. Dr. Steve Hokana

VAAT YAYINLARI
KİTAP: Bağışlama Bir Seçenektir
ORJİNAL ADI: Forgiveness Is A Choice
YAZAR: Steve Hokana
ÇEVİRİ: Vaat Yayınları Ekibi

Türkçe yayın hakkı: vaatyayinlari.com © 2023

Kitapçık ile ilgili soru ve düşüncelerinizi bize yazabilirsiniz:
kitap@vaatyayinlari.com

Bu kitaptaki Eski ve Yeni Antlaşma alıntıları, Kitabı Mukaddes Şirketi ile Yeni Yaşam Yayınları tarafından yayınlanan, İstanbul Ağustos 2001 tarihli Kutsal Kitap baskısından yapılmıştır.

Copyright owned by International Lutheran Laymen’s League, used with permission of Lutheran Hour Ministries, all right reserved

VAAT
YAYINLARI

Bazı sözler söylendikleri anda unutulur; bazıları ise yıllarca içimizde kalır. Yaşadığımız haksızlıklar, kırılan güvenimiz ve kendi hatalarımızın ağırlığı, geçmişi bugüne taşır. Böyle zamanlarda bağışlamak da bağışlanmaya ihtiyacımız olduğunu kabul etmek de kolay değildir.

Hristiyan imanının merkezinde, Tanrı'nın İsa Mesih'te günahkârlara sunduğu bağışlanma müjdesi vardır. Bu bağışlanma, iyi davranışlarımızla kazandığımız bir ödül değildir. Mesih'in bizim için ölümü ve dirilişi sayesinde bize sunulan bir lütuf armağanıdır. Başkalarını bağışlamaya çağrımız da önce Tanrı tarafından bağışlanmış olmamızdan doğar. Bizi bu yolda güçlendiren, yalnızca kendi kararlılığımız değil, O'nun bize gösterdiği merhamettir.

Steve Hokana, elinizdeki kitapçıkta bağışlama konusunu ailede, evlilikte, iş yaşamında ve insanın kendi vicdanında karşılaştığı mücadeleler üzerinden ele alıyor. Paylaştığı örnekler ve düşünme soruları, bizi hem uğradığımız incinmelerle hem de başkalarına verdiğimiz zararlarla dürüstçe yüzleşmeye davet ediyor.

Bağışlamak, yaşanan kötülüğü önemsiz saymak, acıyı inkâr etmek veya yeniden zarar görmeye razı olmak anlamına gelmez. Yeniden güven duymak ve ilişkileri onarmak zaman alabilir; kimi durumlarda güvenli sınırların korunması gerekir. Bu nedenle bu sayfaları, bütün yaraları hemen kapatmanız gerektiğini düşünerek değil, Tanrı'nın Sözü'nü dinlemeye ve O'nun merhametinde büyümeye açık bir yürekle okumanızı diliyoruz.

Vaat Yayınları olarak duamız, bu kitapçığın sizi Mesih'te sunulan bağışlanmanın tesellisine yöneltmesi; bağışlanma dilemek ve bağışlamak için atacağınız adımlarda size eşlik etmesidir.

Vaat Yayınları

Bağışlamanın Basit Ayrıntıları

Bağışlamakla ilgili bu kitapçığa göz attığınız için teşekkür ederim. İsa bağışlar ve siz de başkalarını bağışlamaya çağrıldınız. Bu çok zor olabilir. Ama İsa'nın sizin için ve benim için ne yaptığını bir düşünün! Bizi bağışlamak ve ölümden özgür kılmak için yaşamını feda etti. Bağışlama bizi zapt eden gereksiz şeyleri siler atar. Umut ve mutlulukla dolu bir yaşamı odak noktasına getirir. Bağışlama, yaşamlarımızın her bir boyutunda önemli ve asıldır. Tanrı yüreğinizi ve tüm evreni bir ufuktan bir ufuğa kadar yönetiyor olduğundan, bu güzel ve güçlü armağan için bir sınırlandırma yoktur. Şimdi, umarım dikkatinizi çekmişimdir

Bu kitapçıkta yaşamınızda bağışlamayı elde etmeniz için üzerine düşünmenizi sağlayacak hikayeler ve hususlar yer almaktadır. Bunu okurken kendinize, 'Bu benimle de mi alakalı?' diye soracaksınız. Bağışlama ilişkilerle ilgilidir- bu nedenle bu kitapçığa bir konuşma içerisindeymişiz gibi bakın. Bir kafede olduğumuzu ve birer arkadaş olarak sohbet ettiğimizi düşünün.

Rev. Dr. Steve Hokana

ÇOK MEŞGULÜM

Peki, anlıyorum. Hayat kısa ve siz de koşuşturma içindesiniz, ama aynı zamanda bağışlama ile ilgili bir merakınız da var. Şu altı noktaya bir göz gezdirin.

1.Bağışlanma, tüm dünyayı temizleyen ve Tanrı'nın biricik Oğlu İsa'da ve O'nun aracılığıyla kişiyi kurtaran güçlü bir şifa armağanıdır.

2.Bağışlanma, İsa'nın yaşamında, ölümünde ve dirilişinde gösterilmektedir. Onun eylemleriyle yüreklerimizde sevince ve başkalarına sevgi gösterebilme yetisine sahibiz.

3.Bağışlama, bozulmuş ilişkileri onarır.

4.Bağışlama, kişiyi suçluluktan kurtarır ve özgür kılar. Artık suçlar için bir suçlama ve utanç duygusu yoktur. Artık acıya tıbbi müdahale ya da boşluğu yemeklerle, haplarla ya da alkolle doldurmak yoktur.

5.Bağışlama, canımız yandığı için başkalarının canını yakmaya son vermemizi sağlar.

6.Bağışlama, tamlık ve uyumun yaşamımızda yeniden kazanıldığı ve hayatlarımızda esenliğin hüküm sürdüğü anlamına gelir.

BAĞIŞLAMA KONUSUNA DEVAM EDELİM

Bağışlama. Kutsal Kitap'ta 190'dan fazla kez kullanılır. Bu durum da onu oldukça önemli bir hale getirir. 'Bağışlanma' kelimesini duyduğunuzda, bunun güçsüzler için olduğunu düşünebilirsiniz. Ama gerçeğin ne olduğunu iyi biliyorsunuz. Bağışlamak çok zordur! Aynı zamanda, Tanrı'yı hoşnut eder ve insanlık için duyduğu sevgiyi yansıtır.

Tanrı bizi bağışlamada rol oynamaya çağırır. Mezmurlar kitabında, Rab bize bereketlerini sanki çok lezzetli bir tatlıyı yiyormuş gibi yememizi söyler! *'Tadın da görün, RAB ne iyidir, ne mutlu O'na sığınan adama' (Mezmur 34:8)*. Çikolatalı cheesecake'i çok severim. Bu tatlı inanılmazdır! Kim bir kez tattığında harika denecek şekilde zengin, bol bol çikolatayı unutabilir? Ve kokusu- çikolatayla harmanlanmış bir cheesecake'in aroması cennette yapılan bir evlilik gibi. Ya hiç cheesecake yememişsem? Bu deneyimi nasıl tarif edebilirim? Dokunma, tat alma duyularıma işlerken yumuşak, zengin tadını ve kokusunu nasıl bilebilirim? Tanrı, halkını çok iyi tanır! Bizi su, ekmek ve şarap aracılığıyla bağışlanmanın kurtaran gücünü 'duymaya, görmeye ve dokunmaya' davet eder. Su ve Tanrı'nın Sözü'nün Vaftiz'deki vaadi bizi barındırdığı bütün hakları ve ayrıcalıklarıyla O'nun çocukları yapar. Ekmek ve şarap Tanrı'yı hoşnut etmeyen eylemlerin, ayartılmaların ve kötü düşüncelerin bağışlanması için Tanrı'nın Sözü'yle birleştirilmektedir. Kulaklarınız 'bağışlandınız' sözüyle çınladığında ve Kutsal Ruh'la dolduğunuzda, ruhunuz özgür kılınır. Bizler duymak, tat almak, görmek ve dokunmak isteyen insanlarız. Sevgi dolu bir Tanrı tarafından Mesih'te bağışlanmak mükemmeldir. Bağışlanmayı tanımlayabilirim, çünkü bağışlandım.

Bağışlanma fantastik bir tatlıdan daha iyidir! Cheesecake çok iyidir, fakat bittikten sonra, işte hepsi budur. Bağışlanmada, sınırsız bir sevinç kaynağına sahibiz. Tanrı'nın bağışlanma kaynakları derindir. İsa'da tıpkı Tanrı'nın bizi bağışladığı gibi, başkalarını binlerce kez bağışlama gibi muazzam bir yeti bulunmaktadır. Biz de bunu yaparsak çok iyi olur. Bağışlama daha az kaygıya, güçlü içsel bir huzura, daha büyük bir kabullenme ve dopdolu bir sevince yol açar.

Birçokları öylece bağışlama düşüncesinden vazgeçer. Yaşamlarında çok azbir ilişiği var gibi görünmektedir. Onu hissetmezler, bu nedenle onu yok sayarlar. Ama onları kim suçlayabilir? Filmler, TV ve oyun programları –bağışlamanın değil- intikamın yaşamın yolu olduğunu bizlere gösterir. Kahramanın sonunda suç işleyen kötü adamın canına okumadığı çok az senaryo vardır. Kayıtsız bir şekilde terk edilerek, kötü kişi mermi yağmuruna, patlamalara ya da fiziksel işkencelere maruz bırakılır. Bizler intikam çağında yaşıyoruz. Güncel filmlerden en az birine bakın. Karakterlerin yaptıklarıyla ya da şapkalarının rengiyle tanındığını anımsıyor musunuz?

Kötü adam siyah şapka takıyordu. İyi adam beyaz şapka. Ancak bugün, fazlaca bilge olduğumuzu düşünüyoruz. Hem kahraman hem de filmdeki kötü adam katildir.

Her ikisi de yasa dışı davranır. Ama problem şudur: her ikisi de ölen kişi ve canlı bir şekilde toprağa yapıştığı konusunda kararlı ve güdülenmiş haldedir. Kötü adam keyif ve kazanç için öldürür. İyi adam eğlenmek ve öldürebilme kabiliyetinden ötürü öldürür. Sıra birbirine karışır ve bulanıklaşır: kahraman kim?

Eğer bunlar da yeterli olmadıysa, o zaman bilgisayarınızda ya da konsol oyunda oynadığınız oyun? Oyunda çoğu macera, öfkenizi alevlemek üzere tasarlanır. Üreticiler, kan basıncınız yükseldiğinde pranga vurduğunuz düşmanlık ve nefretinizi serbest bıraktığınızı bilmektedirler. Düşmanınızı ezdiğinizde, kendinizi tatmin olmuş hissedersiniz. Gerçekte olan şey, beyninizde kimyasal bir maddenin salgılanması ve orta derece öfori durumdur. Oyun endüstrisi, milyar dolarlık bir endüstridir, çünkü bu fiziki doğaüstü duruma dokunur. İster maksadı bu olsun, ister olmasın, ilettiği mesaj, damarlarınızda dolaşırken kayıtsız kalıp terk ederek soğukkanlı bir şekilde öldürmek ve intikam duygusuna kapılmaktır.

Ama içinizde derinlerde, daha mükemmel bir yol olduğunu biliyorsunuz. Buradaki bağışlamanın ‘her türlüsüdür’: Yaşamda önünüze atılan her şeyi gölgede bırakan Tanrı’nın Mesih’teki merhametli sevgisinin gücüdür. Bu nedenle bağışlama muhteşem bir şeydir, ruhu dinginleştirir ve aynı zamanda ilişkileri kurar ve oluşturur. Bağışlama evde, işte ve kişinin kendi yüreğinde gerçekleşir. Hadi, buna daha yakından bakalım. Bağışlama, yaşamın hamlığından geçmemize ve sebat etmemize yardım eder.

BAŞKA KİM BU BAĞIŞLAMA EYLEMİNE DAHİL OLMAK İSTER?

Bağışlama, iyileşmede hayati bir unsur olarak düşünülmektedir. Medikal toplum, iyileşme ibarelerini dört gözle bekliyor. Tıbbi dünyanın bağışlanmayı, sağlıklı ve uzun yaşam için gizli bir silah olarak gördüğüne şaşırmayın. Doktorlar, tıbbi uzmanlar, psikologlar, sosyal hizmetler ve pastör danışmanlar, hepsi bağışlanmayı reddetmenin hem bedeni hem de ruhu öldürdüğünü fark etmiştir.

İntikam alma arzusu besleyerek gelen yıkımı detaylı bir biçimde araştırmış birçokları bulunmakta. Bedeninizin ve zihninizin nasıl tepki verdiğini bir düşünün. Bir dahaki sefere trafikte sıkışıp kaldığınızda, kalp ritminizin nasıl hızlı attığını başınızın zonkladığını ve midenize sinirden kramplar girdiğini kontrol edin. Berbat bir hafta mı geçirdiniz? Gittiğiniz her yerde aşağıya çekildiğinizi veya gem vurulduğunuzu mu hissediyorsunuz? Patronunuz memnuniyetsiz birisi mi? Aileniz size ikinci sınıf vatandaş muamelesi mi gösteriyor? Elinize büyük bir proje yığıp giden bir çalışma arkadaşınız mı var? Belki de sadece yorgunsunuz ve her yeriniz ağrıyor. Bağışlama konusu tam da sizin için.

Ortada hiç bir neden yokken çerez yiyip, ardından koca bir kap dondurmayı, bir paket cipsi ve bir sürü içeceği midenize indirdiniz mi? Doğrusunu söylemek gerekirse, karmaşa sizi yemek yemeye ya da bazı durumlarda kendi kendini tedavi etmeye dürtüyor olabilir. Bağışlama yoksunluğu, bu konunun büyük bir parçasıdır. Uyumak bir problem mi? Kimi zaman bu, kafanızda ilmek ilmek dönen ve sizi deliye döndüren bir argüman, bir yüzleşme veya yeniden uyanan bir olaydır. Kimi zaman karanlıkta ‘sen bir aylaksın’ diyen bir fısıltı mevcuttur. Bu, pek hoşlanmadığınız ve asla hoşlanmayacağınıza karar verdiğiniz birilerinden gelir. Bu yaşam boyu süren kindarlığa asılı kalmak, oldukça ağır bir şeydir. Bağışlama yoksunluğu, içinden geçtiğimiz çoğu mücadelenin kaynağını oluşturmaktadır. Bu, erkeği ve kadını etkiler. İşte bu nedenle birçokları bağışlamaya bir ‘armağan’ der. Ve öyledir de. Mesih bunu çarmıhta kazanmıştır. Uygulanması derhal gerçekleşir ve esenliğe ve de sonsuz yaşama yol açar.

<u>Bu kişiseldir.</u>

(Siz ne düşünüyorsunuz ve ne hissediyorsunuz?)

Bağışlama, hatıralarımızı gölgeleyen ve yüreklerimizi suçlulukla karartan süprüntüyle yüzleşmenizi sağlar. Tanrı’nın Mesih’teki bağışlaması güçlüdür. Bağışlama geçmişe uzanır ve iyileştirmeyi buraya ve şimdiye taşır. Aşağıda yer alan paragrafta, karşılaşmış ve kendi başınıza gelmiş olabilen sıkıntılı koşulların bir listesi vardır.

Gerçekten de size meydan okunmuyor. Nasıl çirkin göründüğünü biliyorsunuz. Bağışlama, yaşamlarımızın en karanlık köşelerinde bile mümkün olduğunu göstermek için sunulur. Yaşamda çirkin olanı kabullenerek, bağışlama sevince ve özgürlüğe yok açar.

Sizi aslında olmak istediğiniz kişiden alıkoyan, içinizde, derinlerde kırgınlıklarınız mı var? Birini hiç incittiniz mi? Bu kinci bir yorum muydu? Belki de olmamanız bir yerde tıkılı kaldınız ve şimdi de eski bir alevle tutuştunuz. Bu yanlıştır ve sizi öldürmektedir. Hiç kasıtlı olarak birinin eşyasına zarar verdiniz mi-belkide 'kazara' onu çöpe attınız mı? Öfkeden köpürüp onları parçalara ayırdınız mı? Belki de bir başkasına verdiniz. Fiziksel olarak birine zarar verdiniz mi? Hapiste misiniz? Bir çocukken-ya da yetişkinken-tacize ya da cinsel istismara uğradınız mı? Bir ilişkide hiç istismara uğradınız mı? Bir suçun kurbanı mısınız?

Öfke sizi ele geçirdiğinde, onu Mesih'te Tanrı'ya bırakın. Canınız çok yandığında ve dünyaya bir 'yumruk atmak' istediğinizde, harekete geçmeden önce biriyle konuşmanın vakti gelmiştir. Eğer danışmanlık alıyorsanız, gitmeye devam edin; eğer ilaç kullanıyorsanız, durmayın. Biriyle ya da bir şeyle ilgili henüz olgunlaşmamış duygularınıza katkı sağlayan bir incinme yaşıyorsanız, gidip yardım almak için elinizden gelen her şeyi yapın.

Bağışlama- ne DEĞİLDİR:

Bağışlama, bir zayıflık durumu değildir. Alnınızda bir K harfi ile sizi bir kaybeden yapmaz. Oransız bir uzlaşma veya kendinizi tamamıyla bir başkasına adamanız değildir. Bağışlama, güçlüsünüz anlamına gelmektedir. Omuzlarınızdan acı dolu yükü kaldırmaya ve Tanrı'ya vermeye isteklisiniz. Bazıları güçlü bir ifade kullanır, 'çarmıhın dibine bırak.' Bağışlanma gerçeği ruhunuza değdiğinde, sizi kaldırır ve özgür kılar.

Bağışlama acıyı işlevsiz kılmaz. Hiçbir şekilde! Bağışlama, nasıl kötü yaralanmış olduğunuzu kabullenmenize müsade eder. Suistimal ettiğiniz geçmişinizden, bağımlılıklarınızdan, acı dolu hatıralarınızdan veya dürtüsel eylemlerinizden bahsetmeniz için size fırsat verir.

Bağışlama, yaşamınızı değiştirmek için size yolu açar. Geçmişin bağlarından ve zincirlerinden özgür kılmayı sunar.

Bağışlama, bir manipülasyon aracı değildir. Bu, sizin adınıza ayırt etme ve farkındalığı gerektirir. Eğer tehlikeli bir ilişki içerisindeyseniz, bağışlanma isteyin ve o ilişkiden çıkın. Bağışlama ve uzlaşma arasında açık ara bir farklılık vardır. Şeytan'ın gücünün olduğu ve kötülüğün kol gezdiği düşmüş bir dünyada yaşıyoruz. Size zarar vermiş olan birini bağışlayabilirsiniz. Ama suistimal döngüsü sona ermelidir. Sizi incitmiş olan biriyle tekrardan bir ilişki içerisine girmeyin. Bunun doğru olduğundan emin olmak için meseleyi üçüncü bir kişiye götürün. Ve bu kişinin bir akraba ve direkt alakası olan birisi olmaması en iyisidir. Bunun yerine bir profesyonele başvurun. İstismar ilişkilerde devam eden bir çok geçmiş hikayesi vardır. İstismarın ortasındaki kişiler genelde tehlikeye karşı kördür.

Ancak bağışlama kolay değildir. Doğal olarak, insanın mücadele etmesi gereken bir gururu vardır ve 'gururundan yutkunmadığından ölürken bile öksürmeyenler var' denilmiştir. Ego söz konusudur. Elbette, acı söz konusudur. Şeytan ve dünya bağışlamayı, yapması çok zor birşey gibi resmetmek ister. İnsan bağışlamada risk almalıdır. Bu anlamda Rabbimiz'i düşünün. İsa bu dünyaya geldi ve bizim insan biçimimize büründü, öyle ki bizler bağışlanmış bir çocuk olarak Tanrı'nın önünde durabilelim.

Bağışlama, Tanrı'nın çocukları olarak kimliğimizin bir parçasıdır. Sevsek de sevmesek de bağışlamaya çağırıldık. Bağışladığımız zaman keşfettiğimiz, omuzlarımızdan kalkan bir yüktür. Daha düzgün şekilde yürürüz. Güvenimiz kendine gelir.

Bağışlama bir aile 'durumudur'.

Kutsal Kitap, bağışlamayla ilgili güzel sözlerle doludur. Kutsal Yazılar'daki hikayeler, Tanrı'nın halkını sevdiğini ve onları bağışlamayı arzuladığını kanıtlar. Yeremya 31:34'te Tanrı şöyle der, *"Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, 'RAB'bi tanıyın'* diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni" diyor RAB. "Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım."

Yeni Antlaşma'da İsa, sık sık bağışlamadan söz eder. 'Dağdaki Vaazı'nda' onu vaaz eder. Benzetmelerinden biri kontrol edilemeyen bir oğulla ilgilidir. Luka 15:11-31'de görülür ve bizlere bağışlamanın yüce bir çağrı olduğunu söyler. Oğlu tarafından sömürüldükten ve kullanıldıktan sonra, babası sevgi dolu bir kucaklamayla geri dönen bu yabani adamı sıcak bir şekilde karşılar. Şimdi bağışlanmış halde baba oğlunun dönüşünü bir ziyafetle kutlar. Baba, herhangi bir özür veya pişmanlık belirtisi talep etmeden bağışlar.

Bağışlama, Kutsal Kitap'ın ilk kitabında, Yaratılış'ta görülür. Bağışlamaya ilk örnek, bir ailede görülür, ne aile ama! Aile konuları hakkında konuşun. Eğer hiç Tanrı'nın sizi ailenizin niteliklerine ve uyumuna dayanarak mı sevdiğini yoksa korkunç ve tuhaf aile durumlarında bile çalıştığını merak ettiyseniz, o zaman İshak, Rebeka, Yakup ve Esav'a bir kaç dakika göz gezdirin.

Buna göz atmalısınız! Oğlanlar ikizdir. Ama gece ve gündüz kadar farklılardır. Esav büyük olanıdır-adamın hasıdır. O, dağlarda ciddi yabani hayvan avına çıktığınızda yanınıza almak isteyeceğiniz adamdır. Bir doğa adamıdır ve bir avcıdır-avının arasındaki bir kurt gibi bir avcıdır.

Diğer taraftan Yakup, efeminen, kibar küçük kardeştir. 'Annesinin oğlu' olarak resmedilmektedir. Evde oturup annesiyle olmayı tercih eder. Bu iki kardeş bir mıknatısın zıt, farklı uçlarının bir resmidir.

Yakup ilk doğan hakkını istemektedir. İkiz olmasına rağmen, ikinci sırada doğdu. Bu durumda, 'ilk kaybedendi'. 'Sevgili yaşlı annesinin' teşviğiyle Yakup, yaşlı, kör ve ölmek üzere olan babasını kandırmak için ve ona kendisinin Esav olduğunu düşündürmek için kılık değiştirir. Bahsi ikiye katlamak ve garantilemek için ödüllendirilen ilk doğan haklarını elde eder, kurnaz bir şekilde Esav'a bir kase çorba sunar. Esav çorbayı mideye indirmeden önce, ağabey olarak Yakup'a 'haklarını' vaat etmek zorundadır. Nedeni ne olursa olsun, Esav mirasına karşılık oldukça pahalı bir bedel ödeyerek çorbayı kabul eder. Böylece annesinin yardımıyla Yakup, babasını ölüm döşeğinde kandırır ve bütün mirasa o konar: toprak, koyunlar, ev ve yurt.

Söylemenin gereği yok ancak, Esav olayların bu gidişatından hoşnut değildi. Serseri, küçük kardeşi tarafından ihanete uğramanın acısı çok fazla olmalıydı. Çok zayıf olan biri tarafından kurnazca aldatılmanın ve kendi annesi tarafından ihanete uğramanın utancı ile sarsılarak, Esav kardeşini öldürme düşüncelerine dalar, ama Yakup kaçar. Kendisi gibi avcı olan diğer avcılardan bir ordu kurduktan sonra, Esav Yakup'un peşine düşer. Ama karşılaştıklarında, yumruklardan veya sopalardan ya da bıçaklardan daha güçlü olan bir şey görünür. Esav kardeşi Yakup'u görür ve kendisinden geçerek onu kucaklar ve de onu bağışlar. Esav, kardeşini yakalayıp onu öldürmek için duyduğu alev alev yanan arzudan özgür kılınır. Yakup'un onu derinden yaralamasına rağmen, Esav kardeşini sevmektedir. Sonunda, omuzlarından büyük bir yük kalkan kişi Esav olmuştur. Yalnızca bağışlayarak Tanrı, adaletsizlik ve öfkeyle kararan yürekleri değiştirir. Yakup, adını İsrail olarak değiştiren Tanrı ile güreşir. Onun soyundan Davut, Süleyman ve İsa gelir.

Değerlendirme Maddeleri:

Esav ve Yakup aracılığıyla Tanrı'nın bize nasıl daha mükemmel bir yol gösterdiğini düşünün.

- Bir aile üyesi tarafından hiç küçümsendiniz mi? Şimdi onları bağışlamaya izniniz var.

- Evinizde sizi ikinci sınıf vatandaş gibi gören bir ebeveyn tarafından hiç incindiniz mi? Onları bağışlayabilirsiniz.

- Herhangi bir mülk üzerine-araba, ev, toprak, para, sigorta veya gayrimenkul-bir aile üyesi tarafından size üstünlük sağlanıldı mı ya da sizden istifade edildi mi? Onları bağışlayabilirsiniz.

- Herhangi bir aile üyenizi sattınız mı? Onlardan istifade ettiniz mi? Şimdi sizleri bağışlamalarını isteme zamanı.

BAĞIŞLAMA BAĞIMLILIĞI EZEBİLİR.

Bu yaşamın çirkinliğinden ortaya çıkan bir olaydır. Bir insan bağımlılıktan kurtulmaktadır. Sayısız başarısız rehabilite görmüştür. Serbest kalma anında, işte bir başarısızlık daha... ama neden? Neden, iyileşmeye bu kadar yakınken, neden bir kere daha ayağı kayıyor? Bağımlılığın bir kölesi gibi görünmektedir. Bunun nedeni nedir? Geri çekilmenin zalim hissi geçip gitmiştir. Muhteşem hissetme arzusu yıllar önce solup gitmiştir. Yaşamın baskıları zor olabilir, ama şimdi başa çıkılabilir. Hala, bir şekilde, ruh karanlık, boş ve içi boş hissetmektedir.

Sosyal hizmet görevlileri, aile ve arkadaşlar bu umutsuzluğu hisseder ve boşluğu teşvikle doldurmaya çalışırlar. Kişi bu güven aşılaması için onlara teşekkür eder, ama sonunda hala uyuşuk ve ‘kirli’ hissetmektedir.

Anılar sel olup akmaktadır. Geçmiş zihninde belli belirsiz görünmektedir. Bu bir cinsel saldırıydı! Suçlu, toplumda güven duyulan bir üyedir. Hiç kimse bunun gerçekleştiğini bilmemektedir, çünkü siz bunu bir sır olarak gizlediniz. Utanç sizi aşağıya çekmekte ve mesaj yüreğinize sızmaktadır: ‘kirlisin... çok pissin.’ Istırabın atlı karıncası öfke, kendinden tiksinme ve kendinden aşırı ödün vermeyle doludur. Bunlar intihar düşünceleridir. Öfke! Bu iyi, küçük çocukların başına gelmez. Sır aileden ve arkadaşlardan gizlenir.

Ardından suçluluk gelir. Kendi kendinizi suçlamanın ağırlığı yüreğinizi ezer. Bir çocuk olmanıza rağmen, kendinizi suçlarsınız: ‘Tanrı beni sevmiyor. Kovulmaktansa kiliseden ayrılmak en iyisi.’ Ve ardından cinsel eylemler dışa vurur. Bu sevgiyle, şehvetle veya hazla ilgili değildir; bu kontrolle ilgili bir şeydir. Cinselliği başkalarını yaralamak ve onları yerle bir etmek için bir araç olarak kullanırsınız. Kendi kendinizi tedavi ederek rahatlarsınız. Ama bu kısa ömürlüdür. Bağımlılık artık kontrolü ele geçirmiştir: bir işiniz yoktur ve aileniz evin içinde dönen hırsızlıklardan ve beraberinde gelen bağımlılıklardan bitap düşmüştür.

Daha sonra iyi kalpli ve merhametli biri sizi Tanrı’yla tanıştırır-size yabancı olan Tanrı’yla. ‘Herkes günahkar ve hepsinin bağışlanmaya ihtiyacı var’ yeni ve taze bir anlam taşımaktadır. İsa acı çekti, öldü ve yeniden dirildi.

Tanrı Mesih'te, çarmıh yoluyla bağımlılıktan ve acıdan savurgan bir şekilde özgür kılmaya hazırdır-ve özgürlüğün beraberinde gerçek bağışlanma gelir.

Bütün bu süre zarfında bağışlamanın, trafikte birini sollamak, işe geç kalmak, 'pembe yalan' söylemek gibi 'küçük günahlar' için olduğunu düşünmüştünüz. Hiç bir zaman bir uyuşturucu bağımlısı, kronik bir yalancı, bir hırsız veya kendisinden nefret eden bir kişi için erişilebilir bir şey gibi güzükmemişti. Ferah bir dağ havası gibi, bağışlama sizi umutsuzluk zindanından çekip alır ve bağımlılık zincirlerini çözer. Bağışlama, cinsel saldırının yükünü kaldıran Mesih'in kendisidir. Bağışlama, suçlunun gücünü etkisiz hale getirir ve bir hiç yapar. Kutsal Ruh aracılığıyla, kişi bütün bu korkunç ve şeytani durumu ortaya çıkaran kişiyi bağışlama gücüne-evet, gücüne- sahiptir.

Bağışlama, Tanrı adına günahı affetmek değildir. Bağışlama, uzlaşma değildir. Suç cezayı gerektirir. Bağışlama, 'Rab İsa, bu süprüntüyü yaşamımda taşımaktan yoruldum. Öfkemin ve acımın bu yükünü omuzlarımdan kaldırıyorum. Çarmıhının dibine bırakıyorum!' demektir. Bağışlama, kişinin omuzlarından kalkan dev bir ağırlık gibidir!

Başkalarını cinsellik veya uyuşturucuyla kontrol etme arzusu kaybolmuştur. Yıkıcılığın yerine yapıcılık gelir. Başarısızlık korkusu kaybolmuştur. Olumlu bir değişim gerçekleşir. Yürek, bağışlama ve bağışlanma eylemleriyle özgür kılınır. Sağlıklı olma ve hayatta daha olumlu bir dış görünüme sahip olma arzusuyla huzurlu uyku geri döner. Güven üzerine kurulan ilişkiler norm haline gelir. Kalıcı bir esenlik hissiyatına sahip olursunuz. Tanrı'ya dair yalnızca öfkeli ve yargılayan bakış açısı yerine, merhametli ve bağışlayan İsa gelir. Kişinin yaşamını yeniden inşa etmesi zaman alacaktır. Çok iyi; bu Mesih'te mümkündür.

Değerlendirme Maddeleri:

- Doğrudur. Hayatta başımıza kötü şeyler gelir, ama Tanrı zaferlidir!

- Böyle birini tanıyormusunuz? Eğer onlarla bağışlama konusu ile ilgili konuşsaydınız, neler söylerdiniz?

- Hayatınızda utanç duyduğunuz şeyler var mı? Onları seven bir Kurtarıcı'ya teslim etme zamanı.

Bağışlama mümkündür, evlilikte bile.

Bir bakın. Eğer evliyseniz, bağışlanma hakkında bilgiye sahipsiniz. Çiftler bağlılıklarının sembolleri olarak 'sevebilir, onurlandırabilir ve değer verebilir', ama bağışlama olmadan bu üçünden hiç biri gerçekleşmeyecektir. Mesih'te bağışlanma ve bağışlama, zarar görmüş ilişkileri onarır ve çiftleri korkunç durumlardan kurtarır.

Felaketin eşiğinden dönmenin bir yolu var.

İyi görünümlü bir çift vardı: düğün pastalarının üzerine konulan plastik gelin damat için kusursuz bir modeldiler. Adam kendisini prensif ve özgüven sahibi bir kişi olarak düşünmektedir. İman adamıdır, dindar bir aile içerisinde büyümüştür. Seyahat programından dolayı, istediği kadar kiliseye gidememektedir. Karısı minyon bir kadındır. Kendinden emin bir şekilde yürümektedir. O da dindardır. Her ikisi de 13 yaşındayken kilisede tanışmıştı. Aileleri birbirlerini tanımaktadır. Şimdiye kadar 5 yıldır evlilerdi ve iki çocukları vardı.

Fakat bir o kadar da ağır yükleri vardı. Uzun bir süre boyunca birbirleri hariç her yere baktılar. Gözlerinden yaşlar dökülmek üzereydi. İlk olarak karısı konuştu. 'Seni seviyorum. Gittiğinde seni özlüyorum.

Her gittiğinde burnuma kötü kokular geliyor.' Adam başını yere eğdi. Hiç bir şey söylemedi. Ayıbının örtüsünü gizlemek için yüzünü acıyla buruşturdu. Karısı konuşmasına devam etti. 'Hiç kimseyle görüşmeyi planlamamıştım. İki çocuğumuz var ve ailelerimiz birbirini tanıyor.' Kadın yalvarıyordu, 'neler olduğunu bilmiyorum. Adam bana çok ilgi gösterdi. Bana kendimi özel hissettirdi. Bir ilişki yaşadım. Biz birlikte olduk.'

Kocası, karısı oturup hıçkıra hıçkıra ağlarken sesli bir şekilde nefes alıp veriyordu. Şimdi onun konuşma sırasıydı. Uzun bir aradan sonra nefes aldı ve şöyle dedi, 'işte bu nedenle sana kim olduğunu sordum. Sen bana söylemedin. Nasıl birine benzediğini sorduğumu hatırlıyor musun?' Karısı başını ona kaldırdı.

Kocası, karısı oturup hıçkıra hıçkıra ağlarken sesli bir şekilde nefes alıp veriyordu. ‘Evet, hatırlıyorum. Koyu saçları, kahverengi gözleri ve atletik bir yapıya sahip olduğunu söylemiştim.’ Bir başka duraksama. Bu sonuncusundan daha da uzundu. Adam asabi bir şekilde titriyordu. ‘Ben de böylece bara kaçtım ve senin adamına eş değer bir kadın buldum. Aynı yaştaydı, aynı özelliklere sahipti. Onu baştan çıkardım. Beraber olduk. Bunu sana bir ders vermek için yaptım!’ Ama hikayenin devamı var. Adam acı acı feryat ettiğinde gerilim tırmanır, ‘Şimdi adını bile zar zor hatırladığım o kadın hamile!’ her şeyi temizleyip eskiye dönebilmek için adam hıçkıra hıçkıra ağlar. Karısı kontrolsüz bir şekilde hıçkırarak ağlar.

Evliliklerini onarmayı seçtiler. Bir aile olarak kiliseye gittiler. Ailelerinin yaşadıkları hikayelere baktıklarında Büyük Buhran’dan geçtiklerini düşündüler. Sonunda evliliklerini öldürmenin kendi suçları olduğunu farkettiler. Zamanla karı koca olarak bir araya geldiler. Yerel pastörle konuştular. Pastör onlara, bir başkasını ne kadar derinden yaralamış olurlarsa olsun, Mesih’in günahları bağışlamak için gücünden bahsetti. Birlikte kaldılar. Daha fazla konuşmaya bağlılık sözü verdiler. Hala evliler. Farklı bir iş alanındalar. Adam, evlilik dışı olan çocuğunun bütün sorumluluklarını bir baba olarak üstlenmektedir. Güvenlerini yeniden kazanmak için güçlü bir savaştan geçtiler. Ama Mesih’te bağışlama sonunda kazanır.

Değerlendirme Maddeleri:

- Neler oldu? Neyin yanlış gittiğini görebiliyor musunuz?

- Bağışlama yoksunluğu yıkıcıdır. Bu olayda, evlilik hali intikamla doluydu.

- Bağışlama mümkün müdür? Bu koşullarda siz bağışlar mıydınız? Böyle bir durumda siz afeder miydiniz?

Peki ya biri sizi bağışlamıyorsa?

Eşlerden birinin bağışlama düşüncesiyle ilgili söylemesi gerekenler işte bunlardır: ‘Senden nefret ediyorum.

Öyle tiksiniyorum ve iğreniyorum ki bunlar hayata tutunmamı sağlıyor. Senden ölesiye nefret ediyorum. Eğer bu dünyada istediğim bir şey gerçekleşecek olsaydı, bunun sabah uyandığımda ilk duyduğum şeyin senin ölmüş olduğun haberi olmasını isterdim.'

'Denedim!' Kaç kez dilinizin ucuna geldi? Tanrı bize bağışlamamızı söyler. Kandırıldınız. Bunu anlıyorsunuz ve bağışlanmada bir imanlısınız. Peki ya biri sizi bağışlamıyorsa? Alev alev yanan öfkeleri ve için için yanan nefretleri size doğrudur. Döngüyü kapatmaya çalışırsınız: dizleri üzerine çökmüş, çiçeklerle, hediye kartıyla, parayla, hatta hayatınızı değiştireceğinize dair bir sözle tutku ve gayret dolu yakarışlarda bulunursunuz. Hiçbir şey işe yaramaz. Bir kere zarar verdiniz ve düşmanlık duvarı aşılamaz! İncittiğiniz kişi, nefretleri ve bağışlamama arzusuyla sağlam bir şekilde kuşatılmaktadır. Bu böyle aylar ve hatta yıllar sürebilir. İşte bazı düşünceler ve fikirler.

Değerlendirme Maddeleri:

- Bu gerçekleşecek. En iyi çabalarınıza rağmen, başarısız olacaksınız. Hüzünlenin, bağışlanmanın ardından gidin, ama şaşırmayın. Mesih'in kurtaran sevgisi olmadan bizler noksanız.

- Eğer gücendirici ve incitici bir şey yapıyorsanız, o halde bunu durdurun. Sağ duyulu olun. Davranışta bir değişiklik olmadıkça bağışlanma gerçekleşemez.

- Tepkilerinin derinlikleri onlara geri döner. Bir gün sizi affetmeleri daimi duanız olsun. İsa bize 'düşmanlarınızı sevin ve size zulmedenler için dua edin' demektedir. (bakınız Matta 5:44).

- Gücendirilen kişinin sizi aşağılamasına izin verilmemektedir. Yapmış olduklarınıza rağmen, onların duygusal kum torbaları değilsiniz. İnternette veya halka açık herhangi bir forumda küçük düşürülmek ve utandırılmak kabul edilebilir değildir.

- Gerçek olun. Dürüst ve açık bir şekilde özür dileyin. İşlediğiniz suç için hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi suçlamayın. İncittiğiniz kişi sizin duygusal problemlerinizle, parasal sorunlarınızla veya ne kadar yorgun olduğunuzla ya da ne kadar yalnız hissettiğinizle ilgilenmemektedir. Bunları bir kenara bırakın ve 'üzgünüm' deyin. İşlediğiniz suçu ve bunun onları nasıl incittiğini açıklayın. Konuyu, 'lütfen beni affet' diyerek kapatın.

- Unutmayın ki Mesih'te bağışlanma güçlüdür ve yaşam değiştirir. 'Dağdaki Vaaz'a' bakın. İsa, bağışlanmanın yapmanız gereken bir şey olduğunu onu dinleyenlere söylemek için muazzam bir enerji harcamaktadır. '*Armağınınızı sunuya bırakın ve kardeşinizle uzlaşın*' (Bakınız Matta 5:24). İsa bize, *'başkalarının suçlarını bağışladığımız gibi sende bizim suçlarımızı bağışla*' diye Matta 6:12'de dua etmeyi öğretir, Tanrı'dan bizi bağışlamasını talep etmemizi ister ve karşılığında başkalarına karşı duyduğumuz öfkeyi ve acıyı silip atmamızı ister. Dinlediğimizden emin olmak için, İsa konuşmasına devam eder, 'ç*ünkü başkalarının günahlarını bağışladığınız gibi, Göksel Babanız da sizi bağışlayacaktır. Ama siz başkalarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin günahlarınızı bağışlamayacaktır.*' (Matta 6:14-15) Bağışlanma yoksunluğu ciddi bir sorundur ve kişi ile Tanrı'nın sevgisi arasında derin bir uçurum yaratır. Sizi bağışlamayanlar için dua edin.

İş yerinde bağışlama söz konusudur.

İş yeri, genellikle bağışlamanın önemli olduğu bir yerdir. Yaşamımızı idam ettirmek için yaptığımız şeyden keyif alırız. Bir işi, görevi veya misyonu tamamlamada muhteşem bir tatminkarlık duygusu yaşarız. Birçokları takım çalışması duygusundan ve diğer işlerle rekabet ruhundan haz alırlar. Elbette, çoğu insan ödemesi gereken şeyler olduğu için çalışır. Sorumluluklar pahalıdır. Bizler sabah 9 akşam 5'çi insanlarız ve çalışma yerimiz bağışlama ihtiyacının önemli olduğu bir yerdir.

Bu size tanıdık geliyor mu? İyi bir çalışan olarak, merdiveni tırmanmaya ilgi duyarsınız. Terfi potansiyeli size enerji verir. İş tamamlanana kadar çalışırsınız. Uygun olduğunda yetki verir ve sorumluluk alırsınız. Bir takım oyuncusu olarak hiç kimse daha iyi değildir ve yıllık değerlendirmeleriniz bunu gözler önüne sermektedir.

Öyleyse neden çalışmak bu kadar meydan okuyucudur? Problem ürün, çalışma saatleri, ev ile iş arasında gidip gelmek, toplu çalışmanın etik kuralları veya imkanlar değildir. O halde problem nedir? Problem insanlardır. Ah! Belki de çalıştığınız yerde bunlardan en az birini görmüşsünüzdür: Toplantıları yönetmeye çalışan ve devamlı homurdanan ya da her zaman hasta olan bir çalışma arkadaşı-mucizevi şekilde Cumaları ve Pazartesileri hasta olan biri. Kin güttüğünüz bir çalışma arkadaşınız vardır. (tuhaf olan şu ki her iki tarafta neden kin güttüklerini hatırlamamaktadır.) Koridorun karşısında terfi için seçilmemiş olmasına hala kızgın olan homurdanan arkadaşınız vardır. İki masa ötenizde sessiz ve kendi içine kapanık meslektaşınız yer almaktadır; eşi kanserden ölmek üzeredir. Sıranın sonunda Hrıstiyan bir kütüphane yerine etrafa dağılmış dini süs eşyaları olan çalışan bulunmaktadır. Amma da büyük ağzı vardır!

Yemin ettiği zaman, duvardaki boyalar sökülmeye başlar. Bu konuyu müdüre götürmek onun yaşamını kurtarmak için bir karar sağlayamaz! Bütün ofis çağırıldığında ve yapılacak işler bir koşuda tepesine çıktığında, cehennemden çıkan bir patrona dönüşür-sert, kötü kalpli ve kaba biri olur. Burada, mahkum kürekçilerine ‘doğru düzgün kürek çekin ve yaşayın’ diye seslenen Ben Hur filmindeki donanma komutanını anımsarsınız. Elbette bunun tam tersi durumu iyi bir durum değildir.

Değerlendirme Maddeleri:

- İş yerinde bağışlama, Tanrı’nın ‘tepe üzerindeki ışık’ olmaya çağrısını yerine getirir.

- Bağışlama iş yerinde uyum içerisinde çalışmaya yardımcı olur. Diğer iş arkadaşlarınız için en son ne zaman dua ettiniz? İletişim halinde olduğumuz herkes için dua etmeye dair bir sorumluluğumuz var. Bu nedenle meslektaşlarınız için dua edin. Bu, hem sevdiğiniz hem de sizinle sürtüşen kişileri içermektedir.

- Bağışlama, çalışma yerimizi bulduğumuz halinden daha iyi bir şekilde bırakmamızı sağlar.

- Bağışlama, otorite rolünü Tanrı'nın büyük planının bir parçası olarak anlamamıza yardım eder. *'Herkes baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur...'* (Romalılar 13:1a) Patronumuz için dua etmeliyiz. Tanrı bu kişileri bizim üzerimizde yetkili kılar.

- En son ne zaman bir çalışma arkadaşınızdan sizi bağışlamasını istediniz?

İş yeri, bağışlanma tohumlarını ekmek için verimli bir topraktır. Dikkat edin! Bağışlama kilise ve ailenin ötesine uzanır. İş yeri için de geçerlidir; kimi zaman, özellikle iş yerinde.

'Silahın Ağırlığı- Bağışlama Özgür Kılar'

Yıllar önce, 'göçebe' bir adam bir değişim arıyordu. Çok az uyuyor, derin, uzun süreli ilişkiler geliştiremiyor gibi görünüyordu. Bir gün ülkede araba gezintiye çıkmaya karar verdi. Şaşkınlığa kapılarak, manastır tarzı bir sığınak buldu. Muazzam bir taş duvarla çevriliydi! Girişinde Kutsal Kitap hikayeleriyle kaplanmış devasa, meşeden kapılar vardı. Cesaretini topladı ve kapıyı çaldı. İyi kalpli, yaşlı bir pastör kapıyı açtı ve onu içeriye buyur etti.

Adam hayatında bir şeylerin eksik olduğunu hissetti ve bu gruba dahil oldu. Kendisine ketenden bir gömlek verildi. Evin tek kuralı her şeyin gönüllü olmasıydı. Çok iyi, diye düşündü adam, istediği zaman oradan ayrılabilirdi. Hiç baskı yoktu.

Duanın, ibadetin ve derin düşüncelere dalmanın yanı sıra, orada kalanlar büyük bir üzüm bağında çalışıyordu. İş çok zordu. Elleriyle çalışmak zorunda kalmasını umursamıyordu. Ona bir tatminkarlık duygusu veriyordu. Adam, topluluktayken yardım görmek için bir danışmana başvurdu. Ruhsal baba kendi kilisesindeki pastörünü biraz anımsatıyordu. Bir güven ilişkisi gelişti.

Ama yine de bir şeyler doğru değildi ve ruhsal baba bunu biliyordu. Dua etmek için diz çöktüğünde adam, acılar içinde kıvranıyordu.

Asmaları budarken, küreği ya da tırmığı döndürmekte zorlanıyordu. Birkaç kez ruhsal baba, genç adamın kıyafetlerinden kan sızdığını gördü. Bağışlanma konusu geldiğinde adam geçmişinden bir hikaye paylaşacaktı, ama aniden detaylar konusunda ağzı sıkı oluverdi. Hikayeler asla tam ve bütün değildi-tıpkı bu adam gibi.

Bir gün bağda asmaları budarken ve temizlerken yalnız başlarınaydılar. İlk olarak adam konuştu, ‘size göstermek istediğim bir şey var.’ Yine bir duraksama oldu. ‘Zamanı geldi’ diye devam etti adam. Rahat, pastörlüğe uygun bir şekilde ruhsal baba şöyle dedi, ‘Tabii ki.’ Genç adam gömleğinin etrafındaki ipi gevşetti ve çok büyük bir tabanca çıkardı-bir 44lük Magnum! Bu kanun Dirty Harry filmlerinde ünlü oldu. Adamın tabancası güvenli değildi. Paslı, kirli ve doluydu: çok tehlikeli bir silahtı. Yıllardır ateşi yükseliyordu ve neden olduğunu hatırlamıyordu. Silah adamın böğründe korkunç bir yara çıkarmıştı. Aniden döndüğünde ve dua etmek için diz çöktüğünde canını yakıyordu. Yer yer böğrünü deliyor ve kanama yapıyordu.

Ruhsal baba ona, ‘bunu o kadar uzun süredir mi taşıyorsun?’ diye sordu. Adam yanıtladı, ‘Evet, uzun bir süredir. Dostum! Çok acıtıyor; beni öldürüyor! Arkadaşlarım yok çünkü yanımda silah taşıyorum. Bu ölümcül bir şey. Bu şey başkalarına zarar verdi.’ Böğrünü gösterdi. ‘Yıllardır canımı yakıyor.’ Ruhsal baba daha sonrasında şunu sordu, ‘Bana verdiğinde kendini güvende hisseder misin?’ ‘Bilmiyorum’ diye yanıtladı adam. Yavaşça ve temkinli bir şekilde yırtık pırtık tabanca kılıfını gevşetti ve tabancayı ruhsal babaya verdi.

Adam silahın verdiği acıyı özlemektedir. Yıllardır bu, tek bildiği duyguydu. Günler geçtikçe, adam zaman zaman silahı tekrardan görmek istedi. Ruhsal baba adamla zaman geçirdi, konuştular ve duygular geçip gitti. Adam daha iyi hissetmeye devam ediyor. Silahı ona vermek doğru karardı; bunu biliyordu. Daha dik bir şekilde yürümektedir ve daha mutlu görünmektedir. Yük omuzlarından kalkıp gitti.

Değerlendirme Maddeleri:

- Bu hikayedeki bağışlama nasıldır?

- Hem derinden dindar olup hem de zorlu yükler taşımak mümkün müdür?

- Tanrı adamı bir silah taşımasına rağmen sevmekte midir?

- Hiç kimseden sizi bağışlamasını istediniz mi?

- Hikayenin nasıl sona ereceğini düşünüyorsunuz?

- Herkes bağışlanmanın ardından gittiğinde aynı kulvarda mı hareket eder?

Peki ya bağışlama ve sizden ne haber?

Sabahları başkalarını incitme planları yaparak kalkmıyoruz. Bunlar gerçekleşiyor. Sevdiğimiz derinden incitecek sözler söylenildi mi? Başkasının incinmesine neden olmuş olabilir misiniz? Belki de ölümle sonlanan bir olay üzerine suçluluk hissediyorsunuz. Suçluluk taşıması ağır bir yüktür. Kişinin kendinden nefret etmesi sizi alev alev yanan bir çalı ateşi gibi tüketebilir. Bağışlama bariyerleri gözler görülürdür: gurur, bencillik ve hatalı olduğunuzu kabul etmeye olan isteksizliğiniz. Kısa çöpü siz çekmişsiniz gibi hissetmek kolaydır. Eğer bağışlanmanın ardından gitmiyorsak kindar ve intikamcı oluruz.

Ama başka bir yolu var, daha iyi bir yol. Tanrı nerede olduğunuzu bilir ve sizi kendisiyle mükemmel bir ilişki içerisine sokmak ister.

Kırbaçlanmış bir köpek gibi dövülmüş hissediyor olmanıza rağmen, sevince ve esenliğe giden bir yol olduğunu anımsayın. İsa'nın uğruna Tanrı'dan günahlarınızı bağışlamasını isteyin. Dürüst olun ve O'na kalbinizi kıran şeyleri söyleyin. Güç, O'nun bağışlamasındadır.

Bağışlama için 4 adımlık plan:

Bir kişinin bağışlamayı nasıl aradığına dair burada birkaç fikir yer almaktadır. Bunlar yalnızca önerilerdir. Eğer sizin için işe yaramıyorsa, belki de bunları başkalarına aktarmalısınız.

Bağışlamanın dört adımı: **PİGD**. Birçoklarınız bunu daha önce görmüştür. Bunu kilisedeki gençlerimize öğretiyoruz ve bunlar birer altındır, çünkü işe yaramaktadırlar. Başlamadan önce,, burada bir çift sağlam kural vardır: öncelikle, bağışlamayı bize mükemmel bir armağan olarak sağlamış olanın Tanrı olduğunu hatırlayın. İkincisi, işe yarama süreci düzeninde, bu dört adım doğru bir sıralamayla izlenilmelidir. Farklı hızlarda hepimiz bu bağışlama noktasına ulaşırız.

Pişmanlık (kalbi kırıklık) yapmış olduğunuz şeyin gerçek üzüntüsünü öğrenmeyi amaçlayın. Eğer bir kişi üzgün ve pişman değilse, kişinin samimi bir ruhla bağışlanmak istediğine inanmak zordur. Kırık bir kalp, içinize dönüp bakmak ve olanlar yüzünden ağır şekilde üzerine yük binmiş bir kalp görmek anlamına gelmektedir.

İtiraf (kabullenme) Günahlarımızı beslemekten iyi bir şey çıkmaz. Eğer suçlarımızı ve suçluluğumuzu içimize atarsak, sağlıksız yollarla dışarı vuracaktır. ‘Üzgünüm, lütfen beni bağışla’ sözlerini dile getirmek, ilişkilerde yeniliğe doğru bir araçtır.

Günahların Tanrı tarafından bağışlanması (özgürlük) Kalbi kırık olmanın ve yanlışlarımızı kabullenmenin önemli olduğu kadar, özgür kılınma eylemi de önemlidir. Günahların bağışlanmasını siz sağlamazsınız. Tanrı’nın ya da O’nu temsil eden bir kişinin veya kendisine karşı suç işlemiş olduğunuz kişi sizi özgür kılar. Kendisine karşı yanlış yapılan kişinin bağışlaması bir ayrıcalıktır. Her şeyi gören ve işiten Tanrı, size üzgün olduğunuzu söyleme fırsatını verir.

Değişim (olumlu değişim) ‘Değişmek’ kişinin davranışlarını, hareketlerini ve tutumlarını öylece değiştirmekten veya modifiye etmekten çok daha fazlasıdır. Değişmek demek, daha iyiye dönüşmek demektir. Yapmamız gereken bağışlamanın bir parçasıdır. Tanıdığım bir çoban bir keresinde, ‘yaşam yenilenmeden bağışlama olmaz’ demişti.

İşte burada **PİGD**’ye bir örnek yer almaktadır: Kederlenmemize ve acımızı ifade etmemize (**itiraf**) neden olan bir acı çekeriz (**pişmanlık**).

Sonrasında ya suç işlediğimiz kişiye ya da Tanrı'nın temsilcisi, pastöre karşı suçumuzu temizlemek isteriz (**günahların bağışlanması**). Son olarak, daha olumlu bir yönde ilerleriz (**değişme**) ve aktif bir şekilde düşüncelerimizi, sözlerimizi ve eylemlerimizi değiştirmeyi gözetiriz.

B-A-Ğ-I-Ş-L-A

Bağışlama farkındalığına erişmek için, şu eylemleri deneyin.

- Bağışlama, arkadaşlarla ve sevdiklerimizle ilerler. Serbest bırakmayı öğrenin.
- Adanmış yaşamlarınızda bağışlamayı gözlemleyin.
- (**Ğ)G**elişen ilişkiler- eşinizle ve çocuklarınızla bağışlama/bağışlanma ve bunun mükemmelliği hakkında konuşun.
- **I**srarcı olun ve gelişin- iman yolculuğunuzda geriye bakın ve Mesih'in nasıl her zaman sizinle olmuş olduğunu görün.
- **Ş**ahsi- yalnız kaldığınız zamanlarda, bağışlamayı yanınıza alın.
- **L**ehine çevirme, kurban ya da kindar olmayın. Silkelenin. Bağışlama, intikam gereksinimini ortadan kaldırır.
- **A**ffedin, sonsuza dek. Dünyada bir fark yaratın. İsa size bağışlamayı buyurmaktadır.

<u>Eğer söylemiyorsanız...yazın</u>

Eğer kendisine karşı yanlış yaptığınız kişi artık hayatta değilse, sayısız çalışmayla yazmanın iyileştirdiği kanıtlanmıştır.
Aşağıda deneyebileceğiniz bir şey yer almaktadır:

1.Yazabileceğiniz sessiz bir yer bulun.

2.Zamanlayıcıyı 15 dakikaya ayarlayın..

3.İncittiğiniz kişi ve bağışlanmaya olan ihtiyacınızla ilgili Tanrı'ya bir dua yazın.

4.Bittiğinde, istediğinizi yapabilirsiniz. Sesli okuyun. Bir arkadaşınızla ya da pastörünüzle paylaşın. Bu 'dua yolculuğunun' başlangıcıdır.

BAĞIŞLANMIŞ OLANLARIN TOPLANDIĞI BİR YER VARDIR

1.Kilise. Tanrı'nın Mesih'te bağışladığı mesajını işitmelisiniz. Bu çok önemlidir. Oldukça gerçektir. Bir sonraki kilise ibadeti geldiğinde, hemen orada hazır bulunun. Erkendn orada olun. Orada benzer mücadelelerle, problemlerle, konularla ve durumlarla güreşen sizin gibi insanlar vardır. Pastör bağışlanmayı duyurduğunda ve çarmıh işareti yaptığında, gitgide bu gerçekleşir! Yük kalkar; zincirler gevşer. Bağışlanır ve özgür olursunuz!

2.Kilise eğlence yeri değildir. Arkada oturup, keyiften dört köşe olmayı beklemeyin. Bakış açınızı değiştirin. Bağışlanmaya gidin!

3.Kilise, Mesih'in sizi buyur ettiği yerdir. Tanrı nasıl hissettiğinizi bilir. Gitmenizi istemeyen şeytandır. İsa'nın yaşamı, ölümü ve dirilişiyle özgür kılındığınızı bilmek ne de büyük bir tesellidir! Bu, Mesih'in armağanını sunmasıdır. Kilise, bağışlanmanın kulaklarımızda yankılandığı ve ruhlarımıza dokunduğu yerdir.

Şimdi, bağışlama ve bağışlanma zamanıdır!

Geçmişte yaşananların yükünü bugün de taşıyor musunuz? Kırıcı sözler, sarsılan güven, unutulamayan haksızlıklar… Bazen başkalarını bağışlamakta zorlanırız; bazen de kendi yaptıklarımızın suçluluğu altında eziliriz. Peki, bağışlamaya nereden başlayabiliriz?

Steve Hokana, Bağışlama Bir Seçenektir adlı bu kitapçıkta ailede, evlilikte ve iş yaşamında karşılaştığımız kırgınlıkları ele alıyor. Hikâyeler, Kutsal Kitap ayetleri ve üzerinde düşünmeye yönelten sorular aracılığıyla okuyucuyu hem bağışlamaya hem de bağışlanma dilemeye davet ediyor.

Bu davetin merkezinde, Tanrı'nın İsa Mesih'te bize sunduğu bağışlanma vardır. Başkalarını bağışlama yolunda umudumuz ve gücümüz, önce O'nun bize gösterdiği merhametten doğar.